

Επιστολή της Εύης Στατήρη

συμπληρώνοντας τις 15 μέρες απεργίας πείνας

αλληλεγγυού
αλληλεγγυες

«Στις 2/3 με συνέλαβαν στη Σαλαμίνα, μετά από εισβολή της αντιρρομοκρατικής υπηρεσίας, στο σπίτι της Αθηνάς Τσάκαλου, όπου βρέθηκε η, καταζητούμενη τότε, Αγγελική Σπυροπούλου. Την ίδια μέρα έγινε και η σύλληψη της Αθηνάς Τσάκαλου.

Η αρχική κατηγορία που μου προσήφθη ήταν αυτή της υπόθαλψης εγκληματία. Κατά την διάρκεια της κράτους μου στην αντιρρομοκρατική, όμως, επιβαρύνθηκα και με την κατηγορία της ένταξης σε τρομοκρατική οργάνωση, με μοναδικό «στοιχείο» το γεγονός ότι είμαι σύζυγος του πολιτικού κρατούμενου μέλους της Σ.Π.Φ. Γεράσιμου Τσάκαλου.

Λίγους μίνες πριν είκε προηγηθεί η αποκάλυψη του σχεδίου απόδρασης της Σ.Π.Φ.

Η προφυλάκιση ήταν από την δικιά μου όσο και της Αθηνάς Τσάκαλου ήταν η εκδικητική απάντηση του αστυνομικοδικαστικού συστήματος προς την Σ.Π.Φ. για την δράση της και την ακατάπαυστη επιθυμία να περιπατήσει ξανά τα μονοπάτια της ελεύθερης ζωής. Η συνεχιζόμενη προφυλάκισή μου εξίμιση μίνες τώρα επιβεβαιώνει την πρωταρχική αίσθηση ότι έχει ξεπεραστεί κάθε όριο ηθικής, με την έννοια του ανέγγιχτου και του απαραβίαστου της συναισθηματικής ένωσης και συγγένειας μεταξύ ανθρώπων.

Τα προσκήνια έχουν καταρρεύσει και πάνω από τα κεφάλια μας δεσπόζουν φασιστικές πρακτικές με προφυλακίσεις συγγενικών προσώπων απλά και μόνο επειδή συνδέονται συναισθηματικά με πολιτικούς κρατούμενους, στέκονται στο πλάι τους και τους στηρίζουν.

Δεν χρειάζεται να κοιτάξουμε στο πολύ μακρινό παρελθόν και θα δούμε ότι η στοχοποίηση συντρόφων και συζύγων ανταρτών πόλης και αγωνιστών δεν είναι ένα πρωτοεμφανιζόμενο φαινόμενο.

Αυτό το ξεδιάντροπο χτύπημα στο συναίσθημα δεν μπορεί παρά να προκαλεί την οργή και να δυναμώνει ακόμα περισσότερο το πείσμα για αποκατάσταση αυτού του ανίθικου εκβιασμού.

Είναι σαφές ότι, εκτός από τη φυσική απομόνωση που επιβάλλουν λόγω της συνθήκης

εγκλεισμού σε όσους επιλέγουν το δρόμο της παράνομης ελευθερίας και της μετωπικής σύγκρουσης με όσα πρεσβεύουν κράτος και κοινωνία, επιθυμούν και επιδιώκουν και την στέρηση κάθε συναισθηματικής σχέσης και επαφής με σκοπό την προσωπική τους εξόντωση.

Εάν αυτό είναι ο νομικός τους πολιτισμός, εγώ δεν έχω κανέναν λόγο να τον σεβαστώ υπακούοντας αυτό που έμεσα θέλουν να μου πουν: Να υπογράψω συμβόλαιο νομιμοφρούσύνης εντασσόμενη σε κοινωνικές νόρμες και να αποποιηθώ συναισθήματα και αξίες.

Αυτό που προσπαθούν να κάνουν είναι ένας συναισθηματικός εκβιασμός, μία εισβολή σε ψυχές με απώτατο σκοπό την καταστροφή ανθρώπων ζωών, αλλά και την αυτοεπιβεβαίωσή τους για υπεροχή.

Η θέλησή μου να ανατραπεί αυτή η κατάσταση που με έχουν αναγκάσει να βρίσκομαι είναι τόσο δυνατή που κάθε μέρα εναντιώνομαι σ' αυτήν.

Ως έσκατο εργαλείο που μπορώ να χρησιμοποιήσω ως αιχμάλωτη του κράτους είναι το ίδιο μου το σώμα.

Με μία απεργία πείνας ενάντια στο άδικο, της ποινικοποίησης συναισθημάτων και ανθρώπων σχέσεων, μιας ουσιαστικά σύγχρονης μορφής λοβιστομής στις ανθρώπινες ψυχές, το αίτημά μου είναι ένα και μοναδικό. Η άμεση απελευθέρωσή μου.

Όλη αυτή τη διαδικασία της απεργίας πείνας τη βιώνω σαν ένα δύσκολο ταξίδι προς την απελευθέρωση αλλά και σαν τοποθέτηση ισχυρών αναχωμάτων, ως παρακαταθήκη για το μέλλον, με συνοδοιπόρους τους αναρχικούς συντρόφους και συνολικότερα όλον τον κόσμο του αγώνα εκτός των τειχών.

Κλείνοντας, θα θίεται να ευχαριστίσω όλους τους συντρόφους ανά τον κόσμο που με κινήσεις αλληλεγγύης κάνανε τη φωνή μου ν' ακούγεται σε όλα τα μίκη και τα πλάτη της γης.

Η δράση σας μου δίνει δύναμη...
Εύη Στατήρη»

ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ

παράρτημα | τρίτη 29/9 | 18:00